

NATUURPLATFORM DRENTSCHE AA

Haasakkers 3

9475 PJ, Midlaren

natuurplatformdrentscheaa@kpnmail.nl

www.natuurplatformdrentscheaa.nl

Midlaren, 17 juni 2010

Geachte leden van het Overlegorgaan Nationaal beek en esdorpenlandschap Drentsche Aa,

Wij hebben begrepen dat er onlangs zes belvédères feestelijk in gebruik genomen zijn, die moeten dienen als uitzichtpunt vanwaar men het landschap van het Drentsche Aa gebied beter kan *beleven*.

Enkele leden van het Natuurplatform hebben aanvankelijk via internet en daarna ook ter plekke kennis genomen van dit *terreinmeubilair*, zoals het in de folder van Staatsbosbeheer wordt genoemd. Dit terreinmeubilair heeft een robuust karakter en straalt uit dat het gezien wil worden. Dat gebeurt dan ook; je kunt er als passerende wandelaar of fietser niet omheen. Als *kunstwerk* zijn de geplaatste objecten zeker origineel qua vormgeving en materiaal. Het enige probleem is: ze horen niet thuis in het Drentsche landschap; het zijn bedenkfels van een stedeling uit het Westen des lands...

foto's van de website 'weesvormgever.nl'

Wij willen graag enkele kritische kanttekeningen plaatsen bij de uitvoering van dit Belvédèreproject:

Allereerst de zogenoemde "AUTOBELVÉDÈRE" bij De Punt:

Deze autobelvédère wordt aangeprezen als een punt vanwaar de automobilist van achter het stuur van zijn voortrazende automobiel in een flits het prachtige beekdal van de Drentsche Aa in zuidelijke richting kan overzien.

Dit is volkomen waar: vanuit de auto heb je daar een prachtig uitzicht.

Maar hebt u zich ooit afgevraagd wat het uitzicht is vanaf de Drentsche Aa zelf?

Inderdaad een rij passerende auto's, die het zicht verstoort, zo af en toe verdubbeld door een voortdenderende trein, die op die plek onder het viaduct met auto's door raast.

Misschien zou het een goed idee zijn om

vanaf de Drentsche Aa een soort anti-uitzicht-object te creëren in de vorm van bosjes, die de stroom auto's, de trein en hun lawaai aan de waarneming kunnen onttrekken.

Een tweede belvédère was gepland op het rivierduin in de **WESTERLANDEN** bij Midlaren.

Door de commotie die er indertijd rond de aanleg van het fietspad ter plekke ontstond, en het dringende verzoek van het Natuurplatform om hier geen belvédère in te richten, is deze belvédère komen te vervallen. (**voorlopig althans; enkele jaren later is hij alsnog geplaatst.*)

Toch kon men het kennelijk niet over zijn hart verkrijgen om hem uit het plan te schrappen, want het cortenstalen paneeltje dat de locatie moet aangeven is wel geplaatst en ook wordt de plek als zodanig beschreven in de folder van Staatsbosbeheer. Onze vraag is: waarom heeft men niet gewoon de brug over de Drentsche Aa genoemd als uitzichtpunt? Waarom toch weer de aandacht gevestigd op het rivierduin?

De belvédère op de **KYMMELSBURG** spreekt voor zich:

Dat uitzichtpunt was er altijd al. Nu is het verrijkt met een robuuste bank, die na zijn verkleuring tot grijs redelijk in het landschap past. En inderdaad, de recreant van tegenwoordig gaat niet meer gewoon in het gras zitten, zoals de dames en heren op de zwart-wit foto uit het begin van de vorige eeuw, die ook op de folder prijkt. Die verwacht een bank “met een maatvoering zoals de moderne recreant die wil” (zoals voormalig wethouder Frieling dit zo treffend uitdrukte).

Eenzelfde bank prijkt bij de belvédère op de **LOONERSCH**:

Op zichzelf is het hunebed dat zich daar bevindt natuurlijk al een belvédère; je kunt er zelfs op zitten, maar de moderne recreant wil toch liever een bank en een picknicktafel en die zijn hem daar gegund.

Dan resten er nog twee andere belvédères:

De **WESTERSCHE LAGE LANDEN** met uitzicht over de natte hooilanden van het Gasterse Diep:

Het betreft hier een lieflijk landschap met glooiende graslanden, houtwallen en kleine plukjes bomen, dat zich uitstrekt over de hele breedte van het gezichtsveld. Midden in dit gezichtsveld is nu een enorm houtblok geplaatst, met de uitstraling van een grijze bunker. De enige manier om geen last te hebben van dit object bij het genieten van het uitzicht is, er bovenop te klimmen. En daar is het zo te zien ook voor bedoeld. Het is in zoverre functioneel, dat je er op kunt zitten als op een bank, er op kunt klimmen via de trapsgewijs gerangschikte balken, die ingenieus in elkaar vervat zijn, en er bovenop kunt staan om uit te kijken.

Deze belvédère maakt van dit fijnzinnige landschap een speeltuin voor op het land verdwaalde stellingen, die steun zoeken bij de hoekige contouren van een bouwwerk. Het vestigt de aandacht op zichzelf in plaats van op het landschap.

Tenslotte de belvédère op het **EEXTERVELD**:

Vanaf het vorige uitzichtpunt is dit object al waar te nemen, als iets dat lijkt op een enorme hoekige landbouwschuur. Dichterbij gekomen rijdt je over een karrenspoor naar twee enorme stapels balken links en rechts van de weg. Dit *kunstwerk* past in zoverre in het landschap, dat het de associatie oproept met de schotten waartussen sommige boeren hun kuilvoer opslaan. Het geile gras dat voor dat kuilvoer bestemd is, groeit inderdaad aan weerszijden van de weg. Het object zelf werkt uitermate vevreemdend. Je krijgt als bezoeker het gevoel dat je hier zo snel mogelijk weg moet. Als dat de opzet van de kunstenaar was, is hij daar goed in geslaagd!

Ikzelf zie een zonsondergang toch liever zonder houten blok voor mijn kop... (zie foto's)

*In de landschapvisie, opgesteld door bureau Strootman (dezelfde die de vormgeving van de belvédères heeft verzorgd) staat onder punt 7 als richtlijn: **Terughoudendheid in de aanleg en vorm van voorzieningen...** Ik denk dat men deze stellingname nog eens goed moet overdenken.*

Namens het Natuurplatform Drentsche Aa, Marianne van Albada